

Ifjúsági bibliára

Húsvét

Hit, Remény, Szeretet

1Korinthus 13,13

1. Szempontok az ifjúsági órához

Húsvét nincs nagypéntek nélkül. Nagypéntek hiábavaló húsvét nélkül. Az első húsvét óta egyiket ünnepelni a másik nélkül nem lehet.

Az ifjúsági bibliórak nagyon sok gyülekezetben inkább pénteken, vagy szombaton, de nem vasárnap vannak. Lehet húsvétot ünnepelni nagypénteken, nagyszombaton? Lehet! Úgy, hogy az egész nagyheti eseménysort megpróbáljuk egyben láttatni, a megváltást, mint folyamatot bemutatni, amelynek megértése, befogadása az akkori tanítványoknak sem ment rögtön, és nekünk se megy! Hogyan tegyünk?

A tizenéves fiatal nem a hogyan érdekl, hanem a miért! Azaz passió helyett értelmezésre, együtt gondolkodásra van szüksége! Miért kellett Jézusnak meghalnia? Miért hagyta el az Isten? Hogyan lehet ez, ha Ő is isten? Miért nem hittek benne a tanítványok, hiszen előre megmondta? Mit jelent a feltámadása? Nem elvtelen köpönyegforgatás-e, amit tesznek? Pl. Péter. Tényleg nem ők lopták el Jézus testét?

Ezen kérdések megválaszolása egy bibliórán lehetetlen. Hiszen ha interaktív módon keressük a választ, Bibliával a kézben, a lelkész, mint első kérdező teszi fel kérdéseit, arra bízta a fiatalokat, hogy bátran fogalmazzák meg kérdéseiket, kételyeiket - amelyek úgyszint van! -, akkor az időigényes feladat. Másként nem érdemes, hiszen prédikációt az istentiszteleten úgyszint hallanak.

A csoport létszámától függően érdemes lehetőleg mindenkit bevonni: éneklés, igeolvasás, textusok kikeresése, vagy direkt megszólítani. Szerinted mit mondanak azok, akik NEM hisznek? Meg lehet-e magyarázni? Miért nem? Óvakodni kell a direkt hitbeli kérdésektől, mert nem legitimek. „Te hiszel a feltámadottban?” Ha igen jó, ha nem, őszinte válasz helyett azt mondja, amit hallani szeretnénk. Becsapjuk magunkat, a gyereket.

Azonban nagyon fontos, hogy a kérdések felvetése után – ha most mindenre nem is sikerül válaszolni, lehet folytatni az ünnep után – hangozzék el valami tanítás, ami irányt mutat. Az ifjúsági óra liturgikus alkalom, nem csupán együtt „filózgatás”. Nagyon fontos annak felfedeztetése (nem kimondása), hogy a húsvét Isten titka, hogy hogyan „csinálta” nem tudjuk megmagyarázni – nem is akarjuk! – ahogy a Biblia sem akarja. A miértre ad választ. Bizonyítékot nem találunk, csak jeleket, érvelni tudunk, de csak egy bizonyíték van ma is, mint akkor: találkozni a feltámadottal! Vajon megadatik? És akkor mi változik? Ez nagyszombat, az ifi napjának kérdése.

Módszerként a kontrasztok használatát javaslom. Hiszen húsvét az, amikor megdöbben az ember! (asszonyok, emmausi tanítványok). Rádöbben, ki az ember – ezért a Tóth Árpád vers és a „boldog” ünneplés; rádöbben ki az Isten, akinek jelenlétében mindig félelem fogja el az embert, de Ő belépve a tanítványok közé nem bosszút áll, megszegyenít, hanem békességet ad! Az ember útja így vezet sötétségből világosságba. Így lesz hit, remény és szeretet – 1Kor 13,13. Mert a feltámadás alapja is Isten végtelen szeretete értünk! Jn 3,16! Ennek beteljesedése húsvét!

2. A téma megértése¹

Jézus keresztre feszítése után a tanítványok helyzete kilátástalannak tűnik. Minden biztonnal Jeruzsálemben vannak (Mt 28,7.10; Mk 16,7; Lk 24,24.34), de félve, kétségbeesve, elbújva valahol.

Hiszen a keresztre feszítés azt jelenti: Jézust, mint egy gonosztevőt végezték ki. Miért kímélné meg saját népe, vagy a Római Birodalom azokat, akik követői voltak? Ami a tanítványokat ekkor jellemzi, az a félelem. Ezért nincsenek ott a keresz alatt, és nincsenek ott Jézus temetésénél sem. Vége. Neki is. Az ügynek is

De a tanítványok számára ez csak az egyik, sőt a kisebb probléma. Mindannyian zsidó gondolkozásban nevelkedtek, azaz Jézus kivégzését nem tudják másképp értelmezni, csak, mint Istentől való elvettetését. Fiatalon halt meg, gonosztevőknek kijáró halállal. Tehát az illető Isten szemében mégis bűnös. Egy zsidó rabbi, ha megérte 50-ik születésnapját, azzal kezdte, hogy nyilvánvalóvá tette: minden biztonnal semmi komoly bűnt nem követett el életében, különben nem élhette volna meg ezt a kort. Jézust tehát nem csak a zsidók és Pilátus ítélte halálra, hanem Isten is elvetette! Hamis

¹ V.ö.: SZATHMÁRY Sándor: *Bibliaismeret 2*. Budapest 1991. 471kk.

messiást követtek, hiszen Isten nem akadályozta meg Jézus halálát, tehát ellene döntött. Mit fog az Örökkévaló most velük tenni?

Ilyen állapotban leülnek, és hideg fejjel kigondolják Jézus holttestének elrablását? Nem valószínű. Ne félnének Istentől? Nem valószínű. Hazudnak – de miért? Nyereségvágyból? („Így akartak egy új vallást alapítani, meggazdagodni, és tudták, hogy ők lesznek a szentek”)²Butaság. Hiszen nem gazdagodtak meg, amit kaptak az az üldöztetés, és állítólag majdnem mindenki mártírhalált halt hitéért. Mindezt egy hazugságért? Nem valószínű. Érzéki csalódás Jézus megjelenése, látomás? Na de mind a tizenegy egyszerre látja, hallja? Nem valószínű. Ebben az állapotban éri őket az asszonyok vasárnap reggeli híre. Tudjuk hogyan reagáltak. Ha ők találják ki, akkor van annyi eszük, hogy az evangéliumokban magukat is úgy állítják be, mint akik kezdettől hittek, ott voltak, látták feltámadását, hogy tekintélyük legyen. (v.ö. Lk 24,1-11). (És nem asszonyok hozzák a hírt, akik akkor nem számítottak hiteles tanúnak.) Stb.

Akkor ez bizonyíték? NEM! Rengeteg logikátlan, nem valószínű dolog, csalás történt (és történik...) a világban. Mi a bizonyíték?

Nagyszombati félelmük: Te jó ég, mit tesz velünk az Örökkévaló, mert hamis messiást követtünk.

Húsvét vasárnap: Te jó ég, mit tesz velünk Jézus, mert mégis Ő a Messiás, mi pedig megtagadtuk, elárultuk.

Jézus belép. És nem számon kér, hanem megnyugtát: „Békesség néktek!” „Vegyetek Szentlelket!” Aztán nehezen, de felismerik. Hosszú hetek után már értik is. (Nem rögtön!)

Mi a bizonyíték? Az, hogy pünkösdkor kiállnak és bátran mindenki előtt világosan bizonyosságot tesznek a feltámadott és mennybe ment Krisztusról.

Mert találkoztak vele, és vettek Szentlelket!

Ma sincs más bizonyíték. Aki a Szentlélek által megtapasztalja, hogy Jézus él, esedezik érte, az hisz, aki nem, az próbálkozik felfogni a felfoghatatlant. De a feltámadást megkerülni nem lehet. A nélkül hiábavaló a mi prédikálásunk, hitünk.

„A feltámadás nyilvánvalóan történeti valóság, de felfogni csak hitben lehet, és amit jelent, azt csak hitben lehet életünkbe átvenni és belőle élni. Hitben lehet Krisztushoz kapcsolódni, de ez a hit éppen abban valóságos, hogy életet ad. **Az élet pedig a legnagyobb valóság és a legnagyobb bizonyosság!**”³

² Gyakori vélemény, melyet a fiatalok társaiktól hallanak...

³ SZATHMÁRY: i.m. 480.

3. Ifjúsági óra igei része – vázlat!

„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” 1Kor 13,13

1./ Boldog húsvétot!

2./ *Tóth Arpád*: Tetemrehívás

3./ Tudjátok mi a közös bennünk? Ember vagyok én is – Te is. „A gennyes földnek hírnöke”. Akkor be is mutatkoztunk egymásnak? Boldog húsvétot!?

4./ Tényleg: ha lenne egy „Univerzum lexikon”, mit írna a Föld nevű bolygó lakójáról? (Vigyázz! Bibliával a kézben ilyenkor sohasem a másikra, hanem mindig magunkra kell gondolnunk.) Kik vagyunk mi? *(lehetőleg mindenki mondjon valamit, még ha banális közhelyeket is)*

- Emberek vagyunk: jók/rosszak: tudnak örülni, ünnepelni, kiabálni, palmaágot lengetni, tiszta szívből (!) hozsánnázni – pár nap múlva „feszítsd meg!”-et üvölni, röhögni: **Jn 19,2-3**.
- Emberek, akik asztalhoz ülnek azzal, akit már Messiásnak tartanak, aki mesterük – és mégis szolgál nekik: lábmosás, és hiszik, remélik, az Ő országában nekik is lesz feladatuk. Lábmosás? Nem. Ki lesz nagyobb?
- Emberek, akik fogadkoznak, ha kell, meghalunk érted: **Jn 18,17; 25-27**. Aztán... Tanítványok. Emberek... Sőt! Lehet, hogy ők lopták el Jézus testét, és kitalálták az egész feltámadást, csak azért, hogy „egyházat alapíthassanak”? Miben hisznek, reménykednek pénteken, szombaton, és vasárnap reggel? *(beszélgetés)*
- Tudjátok mi maradt nagypéntek után?
Hit? – nem. Félelem.
Remény? – nem. Kétségbeesés.
Szeretet? – igen. Az igen. Csak nem az övék! Az Istené. „Aki úgy szerette...”

Azé, aki odatartotta másik orcáját is - a másikért, azaz értünk. Azé, aki az őt keresztre feszítőknak örökséget hagyott – a mennyet. Azé, aki az őt gyáván elhagyókhöz, elárulókhöz belép. És mit mond? Hogy is volt az pénteken? Mi van azzal a kakassal? Életünket adjuk érted? Elbújtatok, megtagadtatok. Féltek a hatalomtól? Nos, van egy rossz hírem: NÉKEM adatott minden hatalom...

5./ Boldog húsvétot? Igen! Mert belépve azt mondja: „Békesség néktek”!
Béke legyen mindenkivel! És legyen **hitetek**, bizzatok, én vagyok, ne féljete. Legyen, mert lehet **reményetek**: Vegyetek Szentleket, és veletek lesznek minden napon a világ végezetéig. Ezt értetek teszem, mert **szeretlek** benneteket. És nincs is nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az övéért.

6./ Ezért az Univerzumban így hívnak bennünket: övéi, ember, Isten gyermeke, Jézusban testvérek. Ezért vagyunk egyháztagok. Azóta ezt a szeretetet hirdetjük. Virágvasárnap – nagypéntek – húsvét erről szól!

7./ Lehet **reménykedni** sok mindenben, az ember által elképzelt „király” dolgokban, és abban, hogy Isten úgy viselkedik, ahogy én azt tőle elvárom, de ennek a vége mindig az, hogy az ember a tömeg részeként névtelenül csak gyűlöletet sugárzik, és nem ember volta teljeseedik ki, hanem állatiassága lesz nyilvánvalóvá.

8./ Lehet **hinni** abban, hogy jó és nemes ember leszek és másokat is azzá teszek, de ennek a vége sajnos csalódás, árulás, tagadás. De lehet sírni! Az élet sírással kezdődik. Az újjászületés is. Sírni = belátom vétkeimet, bánom vakságomat, örülök **szeretetének**. Beteljesedett minden, amit mondott, még az is, amiben hinni, reménykedni sem tudtunk: feltámasztotta őt az Isten a halálból. Azt is legyőzte!

9./ Jézus él, itt van velünk, lehet érezni „jóságát, szeretete illatát”

4. Szemelvények

Tóth Árpád: Tetemrehívás

Olykor a bíbor alkonyatban
Elnehezedik a szívem -
Felnézek a nagy, csuda égre,
És látást látok, úgy hiszem.

Boldogtalan fantáziámnak
Úgy rémlik, a felhők felett
Azért a csönd: meghalt az Isten,
És ravatalra tétetett.

Fejénél roppant arany lángok,
Antares s Orion ragyog,
Körüle térdre rogyva sírnak
Az árván maradt angyalok.

Valaki megölte az Istent,
És fekszik némán és hanyatt;
S reszketve a gazdátlan úrnek
Lakói hozzá bolyganak.

Jönnek a sárga Hold-lakók és
A Mars bölcs óriásai,
Saturnus-népek hat szívükkel
S Vénusz szírom-leányai.

És olykor egy-egy emberlélek,
A gennyes Földnek hírnöke
Jön, és láttára szerterezzen
A gyászolók kövült köre.

Ilyenkor egy nagy csöpp isten-vér
Az alvadt sebből fölfakad,
Legördül lassan, s átzuhogja
A végtelen világokat.

Egy nagy csöpp, bús, meleg isten-vér
S a földön bíbor alkonyat
Gyúl tőle a sötét hegyek közt -
S én fölemelem arcomat,

És úgy érzem, e fájó arcnak
Nem lehet többé mosolya,
Mert ember vagyok én is, én is,
Az Isten véres gyilkosa...
1926

Horsai Ede